

ΤΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ

Καλόν θά ἦτο οἱ ἀρμόδιοι νὰ λάβωσι τὰ ἐπιτή-
δεια καὶ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἐπὶ τὸ κοσμιώτε-
ρον ἐκτέλεσιν τῶν θαλασσιῶν λουτρῶν. Τὸ Φάλη-
ρον τῆς Ρεθύμνης, ὁ Κουμπές, πρέπει ἐπὶ τέλους
νὰ παύσῃ νὰ συγχάζηται ἀπὸ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ
ζητήσωσιν ὀλίγην τέρψιν καὶ ἀναψυχὴν εἰς τοὺς
βωμαντιοὺς τοῦ βράχους. Ὡς εἰς δὲν ἔρκει ἡ
παρὰ πᾶσαν ὑπαγόρευσιν καλαισθητικῆς καὶ ὑγιει-
νῆς πρὸς τὴν δημοσίαν ὁδὸν ἐπέκτασις τῆς νεκρο-
πόλεως, γενομένη, φαίνεται, ἵνα ὑπομνήσῃ πάν-
τοτε τὴν ἀνθρωπίνην ματαιότητα εἰς τὸν ζητούντα
νὰ ἀνακύβῃ ἐπὶ βραγὺ ἐκ τῶν κόπων τῆς ἡμέρας,
ὡς εἰς δὲν ἔρκει ἡ εἰδεχθῆς εἰκὼν ἡρωτηριασμέ-
νων τῆς λώβης θυμάτων κατὰ πυκνοὺς ὁμίλους
κατεχόντων τὰς πλευράς τῶν ὁδῶν, καὶ ἔρχεται
ὡς συμπλήρωμα ἢ προσβολὴ τῆς δημοσίας αἰδοῦς
παρ' ἑκατοντάδων ἀνθρώπων πάσης φυλῆς καὶ τά-
ξεως καὶ ἡλικίας, λουομένων κατὰ τὴν ἀκτὴν ἢ
ἐκτεθειμένων ἐν ἀδαμιαίᾳ περιβολῇ εἰς τὰ δαματια
τοῦ διαβάτου, καθημένων, δὲν λέγομεν ὑπερβολῆν,
ἢ περιπατούντων ἐν τοιαύτῃ καταστάσει ἐπὶ τῆς
βραχῶδους παραλίας, παρὰ πᾶσαν ὑπαγόρευσιν λε-
πτότητος καὶ κοινωνικῆς ἠθικῆς, παρὰ πάντα κα-
νονισμὸν, ὃν ἡ ἀστυνομικὴ πρόνοια τῶν πεπολιτι-
σμένων χωρῶν ἔχει ἀναγράψῃ ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ-
του. Πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ ληφθῇ ἀρμόδιως ἡ
προσθήκουσα μέριμνα, εἰς δὲ οἰκονομικὴ δυσπραγία
δὲν ἐπιτρέπη τὴν ἰδρυσιν καταλλήλων παραπηγ-
μάτων, ἃς καθορισθῇ διὰ τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην
λουτρῶν χωρὸς εὐθιύτερος, μακρὰν τῶν κέντρων
τοῦ δημοσίου περιπάτου, τοιοῦτον δὲ θά ὑπεδεικνύο-
μεν τὴν κατὰ τὸ ἀνατολικὸν τῆς πόλεως ἀμμώδη
παραλίαν, ἣτις καὶ τελείως καθαρὰ εἶναι καὶ κατὰ
τὰς ὥρας τῶν περιπάτων οὐδαμῶς συγχάζεται.

Ἐπὶ τῇ διαδόσει ὅτι Μουσουλιῶνοι τινὲς τοῦ
ἡμετέρου Νομοῦ λαμβάνοντες τὴν διὰ τὰς κατα-
στραφείσας οἰκίας χρηγορευμένην αὐτοῖς ξυλείαν ἀν-
τὶ νὰ οἰκοδομήσῃ τὰς οἰκίας τῶν πωλῶσιν αὐτὴν
ἢ Α. Ε. ὁ Διοικητὴς τοῦ ἡμ. Νομοῦ ἐξέδοτο προ-
κλήρυσιν δι' ἣς γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς κατοίκους ὅτι
ὅστις ἀγοράσῃ τοιαύτην ξυλείαν θά ὑποβάλλῃται
εἰς πρόστιμον 300 χρυσῶν φράγκων καὶ ἂν ἦνε ἄ-
πορος εἰς 3 μηνῶν φυλάκισιν, συγχρόνως δ' ὅτι εἰς
οὐδένα θά χορηγηθῇ ἡ ξυλεία εἰς δὲν προσαγάγῃ
πιστοποιητικὸν τοῦ Δημάρχου ὅτι ἡ καταστραφείσα
οἰκία ἔχει ἀνοικοδομηθῆ, καὶ μένει μόνον ἡ στέγη.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας λήγει ἡ ἀποστολὴ ἡν ἡ Α.
Α. Μ. ὁ Σεπτὸς Αὐτοκράτωρ παστῶν τῶν Ρωσσιῶν
Νικόλαος ὁ Β. ἀνέθηκεν τῇ Α. Ε. τῷ Διοικητῇ
τοῦ Ἡμετ. Νομοῦ κ. Θεοδ. Δε Χιόστακ Συντα-
γματάρχῃ τοῦ Αὐτοκρατ. στρατοῦ Του, παραδί-
δοντι τὴν ἐξουσίαν εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἡμῶν Ἀρ-
χάς τῇ 12ῃ τρέχοντος.

Πολλὰ καὶ ποικίλα θά ἦναι αἱ ἀναμνήσεις αἰτι-
τινες δια παντὸς θά συνδέωσι τὴν παρ' ἡμῖν εὐεργε-
τικωτάτην αὐτοῦ διαμονὴν μετὰ τὴν ἱστορίαν καὶ τὸν
τόπον ἡμῶν.

Ἀφοῦ ἐν αὐταπαρνησίᾳ διεφύλαξε τὴν πόλιν
μας ἀπὸ τοῦ ἀπειλοῦντος αὐτὴν ὀλέθρου, ἐπολιτι-
στικὸν μέλημα αὐτοῦ ὑπῆρξε νὰ μεταβάλῃ τὴν τουρ.
ἔσφιν τῆς πόλεως μας διὰ πολλῶν καὶ πολλοῦ λόγου
ἄξιων ἐξωραϊστικῶν ἔργων. Μετὰ τὴν πεποίθησιν ὅ-
τι δὲν θά παραλείψῃ τὸ ἐφ' ἑαυτὸν νὰ ἀπεργάσῃται
τελειότεραν τὴν χαριέστατον εἰκόνα ἣν ἡ φιλοκαλία
αὐτοῦ ἔδωκεν εἰς τὸ Ρεθύμνον, τολμῶμεν νὰ ὑπο-
δείξωμεν τὴν ἀνάγκην τῆς καταλλήλου λιθοστρώ-
σεως τῆς εἰς Κουμπέ ἀγοῦσης ἣτις ἀποτελεῖ τὸ μόν-
ον ἀναψυχῆς κέντρον εἰς τὸν ἐξοχικὸν περίπατον.

Αἱ δαπάναι ἴσως νὰ εἴσι πως ὕσανάλογοι πρὸς
τὴν εὐπορίαν τοῦ Ταμείου μας, ἀλλ' ἡ Α. Ε. οὐχ
ἄπαξ μᾶς ἀπέδειξεν πόσον ἡ εὐγενὴς Τῆς θέλησις
μεταβάλλεται εἰς τελεσιουργὸν δύναμιν.

Ἡ ΚΡΗΤ. ΣΗΜΑΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΑ
ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ὡς γνωστον τὸ ζήτημα τῆς σημαίας τῶν Υ-
γειονομιῶν ἐν Κρήτῃ ἔμεινεν ἄλυτον, τὰ Υγειονο-
μεία τοῦ Κρητ. Κράτους δὲν ὑψώνον μέχρι τοῦδε
σημαίαν διότι δὲν εἶχεν ἐρισθῆ τίνα σημαίαν θά
ὑψώσωσιν, ἡ Τουρκικὴ δὲν ἐπετρέπετο, ἐπὶ τέλους

ἐλύθη καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο διετάχθησαν δὲ τὰ Υ-
γειονομεία τοῦ λοιποῦ νὰ ὑψώνωσι τὴν Κρητ. Ση-
μαίαν οὕτω δὲ ἀπὸ τῆς 29 π. μ. κυματίζει καὶ ἐν
αὐτοῖς ἡ Κρητικὴ μας σημαία.

Τὴν π. Πέμπτην 1 τρέχοντος μηνὸς ἡ Α. Ε. ὁ Δι-
οικητὴς τοῦ Ἡμετ. Νομοῦ κατήρτισεν ἐπιτροπὴν ἀπο-
τελουμένην ὑπὸ τῶν κ.κ. Ἀντ. Τριφίλη Ν. Κορωνάκη
καὶ Θεμ. Παπαδάκη ἐνώπιον τῆς ὁποίας καὶ τῶν ἀξι-
ωματικῶν κ. Σβίρσκυ, Σολικῶφ καὶ τοῦ κ. Γ. Χ. Γρη-
γοράκη Υ'προξένου τῆς Ρωσσίας κατεμετρήθησαν τὰ
περιεῦσαντα γραμματόσημα ἐκ τῶν χειροποιήτων καὶ
ἐκάθησαν πρὸς δὲ κατεστράφησαν αἱ 3 σφραγίδες δι' ὧν
ἐξετυπώθησαν ταῦτα καθὼς καὶ ἡ πλάξ τῶν 2 Ἀθην.
ἐκδόσεων συνταχθέντες ἐπὶ τούτου πρακτικῷ τὸ ὅποιον
καὶ δημοσιεύομεν.

Ἡ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ ΕΝ ΚΡΗΤῃ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 524 φύλλῳ τῆς ἐν Βώλῳ ἐκ-
δομένης Ἐφημερίδος «Θεσσαλίας» ἀνέγνωμεν ἐπί-
κρισιν κατὰ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἐν Ρεθύμνῳ ὑ-
πηρεσίαν τῆς λογοκρισίας τοῦ τύπου, Λοχαγῶ τοῦ
Αὐτοκρ. στρατοῦ κ. Δαδίκην.

Θερμῶς εὐχαριστοῦμεν τὸν φιλόκρητα δημοσι-
ογράφον διὰ τὸ εὐγενὲς διαφέρον ὅπερ τοῦ ἐνέπνευ-
σε τὸ ὑπὲρ τῆς Κρήτ. δημοσιογραφίας φιλελεύθε-
ρον δημοσιεύμα του, ἀλλ' ἡ ἐκ τῶν πραγμάτων
ἀλήθεια ἐπιβάλλει ἡμῖν νὰ δώσωμεν τὴν ἀκόλου-
θον ἐξήγησιν δικαιολογοῦσαν τὰ ὑφιπτάμενα λογο-
κριτικὰ μέτρα.

Ἡ Ρωσσ. Διοίκισις, ὀλιγώτερον μάλιστα ἀπο-
λυταρχικῶς ἢ ὅσον ἐξῶθεν ὑπολαμβάνεται, λειτουρ-
γοῦσα ἐτι δὲν θέλει παραδώσει τὴν ἀρχὴν ἢ τὴν
12 Ἰουλίου τ. μηνὸς κατὰ τὸ σχετικὸν Διάταγμα
τοῦ ἐν Κρήτῃ Ἰπάτου Ἀρμοστοῦ. Μὴ παραδο-
θείσης λοιπὸν ἐτι τῆς ἐξουσίας εἰς τὰς ἐπιτοπίους
Ἀρχάς, οὐδὲ δημοσιευθέντος ἄλλως τοῦ περι τύ-
που νόμου, τῶν ἐφημερίδων δὲ ἐκδομένων ἐτι δυ-
νάμει τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀδείας οὐχὶ τῶν τοπικῶν ἀλ-
λὰ τῶν Ἀρχῶν τῆς Ρωσσ. κατοχῆς τὰ περι τύ-
που ἐξακολουθοῦσιν ἐτι διεπόμενα κατὰ τὸ σύστη-
μα ὅπερ αἱ περιστάσεις καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως
ἐπὶ παντὸς ζητήματος προληπτικῶν μέτρων πρὸς
μείζονα τῆς τάξεως ἐμπέδωσιν ἀπ' ἀρχῆς ὑπέδειξεν.

Ἡ Συνταγμ. Ἀρχὴ τῆς ἐλευθεροτυπίας, ὑπὲρ
ἣς εὐγενῶς ὑψοῦ τὴν φωνὴν τοῦ ὁ ἀξιότιμος συν-
τάκτης τοῦ ἐν λόγῳ ἀρθροῦ, θά ἰσχύσῃ ἐν τῇ ἐ-
φαρμογῇ ἀφ' ἣς μετὰ τὴν 12 Ἰουλίου ἡ Διοίκη-
σις θά περιέλθῃ εἰς χεῖρας τοῦ τόπου καὶ ἡ ἐκδο-
σις τῶν Ἐφημερίδων θ' ἀπαρρῆθῃ νομίμως ἐκ τοῦ
Διατάγματος τοῦ Ἡγεμόνος.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. Δαδίκην ὀφείλομεν νὰ
ὁμολογήσωμεν ὅτι τὴν ἐμπειστευμένην αὐτῷ λο-
γοκρισίαν ἐνήσκῃσε πάντοτε μ' ἔλλην τὴν διακρίνου-
σαν αὐτὸν λεπτότητα καὶ φιλοφροσύνην, μὲ ἀρχὰς
δὲ μὴ ἀπομακρυνόμεναι ἐκεῖνων, ἃς ὁ πεπολιτι-
τμένος κόσμος ἔχει παραδεχθῆ διὰ τὸν τύπον, καὶ
συμφώνους πάντοτε πρὸς τὴν μεγάλην ἰδέαν ἣν ἐ-
κλήθησαν νὰ ἐξυπηρετήσωσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς
Κρητ. Πολιτείας.

Ἀνώνυμος διατριβόγραφος ἐκ Ρεθύμνης ἐδημοσίευσεν
ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 3787 τῆς 26 Ἰουνίου φύλλῳ τῆς ἐν Ἀ-
θήναις ἐκδομένης Ἐφημερίδος «Καιροῦ» διατριβὴν κχ-
θιπτομένην τῆς ὑπολήψεως τοῦ ἐν Ρεθύμνῃ Ρωσ. Αὐτ.
στρατοῦ τῆς κατοχῆς, μὴδὲ τῆς τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχη-
γοῦ καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τρυφεροῦσιν, ὡς ὁρῶμεν ὑπερ-
ρῶντων τῶν στρατιωτῶν καὶ λαφυραγωγούντων ὑπὸ τὰ
ὄμματα τῶν ἀξιωματικῶν τῶν τὰ κρητ. ὄπλα καὶ πω-
λούντων αὐτὰ εἰς τοὺς μετανάστας Τούρκους ὅσα ὅσα.

Ὁ Ρωσσ. στρατὸς κατὰ τὸ διετὲς διάστημα τῆς ἐν-
ταῦθα διαμονῆς του ἐξεπλήρωσε πιστῶς καὶ εὐκρινῶς
τὸ ἐπολιτιστικὸν σχέδιον τῆς ἀποστολῆς του, ἦνωσεν ἐν
ταῖς πονηρῆς ἡμέραις τὴν ὑπ᾽ ἑρξίν του μετ' ἐκεῖνων
οὐς ἐτάχθη νὰ προστατεύσῃ, ὑπῆρξε δὲ τὸ πρότυπον
στρατοῦ πεπολιτισμένου κράτους, καὶ διὰ τοῦτο κατέ-
κτησε τὴν ἀγάπην τῶν σεβασμῶν τῶν κατ' ἴκων, δὲν ὑ-
πάρχει δὲ παράδειγμα τοῦ ἐλαχίστου πταισματος
στρατιώτου κατὰ πολίτου ὅπερ σπάνιον εἰς στρατὸν
πεπολιτισμένου κράτους, ὁ σεβασμὸς τῶν πρὸς τοὺς πο-
λίτας ὑπῆρξεν ἀπερίγραπτος ἀπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἀξι-
ωματικοῦ μέχρι τοῦ στρατιώτου ἂν δὲ καὶ μετὰ 2,
500 στρατιωτῶν εὐρέθησαν εἰς ἡ 9 καὶ ἤρπασαν 2 ἢ 3
ὄπλα ἐκ τῶν ἐσκαργιασμένων ἐκεῖνων τὰ ὅπλα θά ρι-
φθῶσιν εἰς τὰς ἀπέθικας καὶ τὰ ἐκράτησαν ὡς ἀνά-
μνησιν ἐστὼ δέκα δέκα, δὲν ἐλάθη τὸ Κρητικ. Ταμείον
διὰ νὰ γίνῃ τοσοῦτος πᾶταχος ἐν τῷ ὑπῶ, ἄλλως τε δὲ

Ὅσοι καταστηματαρχαί, ἔμποροι καὶ βι-
ομήχανοι γίνονται συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Ἀνα-
γέννησιν ἀποστελλόντες τὴν ἐτησίαν συνδρο-
μὴν τῶν χαίρουσι τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύ-
σωσι τὴν ἀγγελίαν τοῦ καταστήματός των
ἑωραῖν.

λεῖα τοῦ εὐγενοῦς ἀρχηγοῦ τῆς Ρωσικῆς κατοχῆς,
Κου. Θεοδώρου Δε Χιόστακ, καὶ κατὰ τὸ σημεῖον
τοῦτο μὴ παραλιπόντος νὰ διατρανώσῃ τὸ ἐξιδια-
σμένον αὐτοῦ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς προ-
όδου καὶ πνευματικῆς ἡμῶν ἀναπλάσεως. Εὐσε-
βεῖς πρὸς τὰς θεωρίας τῶν ὁπαδῶν τοῦ Φρέβελ,
οὐδ' ἀμφιβάλλοντες εἰς τὰς ὑποσχέσεις τοῦ συστή-
ματος τούτου τῶν νηπιακῶν κήπων, δὲν ἀμφισβή-
τοῦμεν τὴν ἐκπαιδευτικὴν αὐτοῦ χρησιμότητα, ἐ-
πέχοντες μάλιστα, παρ' ὅλας τὰς ὑπερτάσας δει-
νὰς οἰκονομικὰς συνθήκας, νὰ χαρακτηρίσωμεν αὐ-
τὸ πολυτελεῖ ἢ πρόωρον ἔκφανσιν πολιτισμοῦ καὶ
προόδου. Πολίται ὅμως ἐλευθεροί, ἐλευθέρων ἔχον-
τες τὴν διατύπωσιν τῆς γνώμης ἐπὶ παντὸς ζητή-
ματος ἐνδιαφέροντος μάλιστα τὸ τε ἄτομον καὶ τὴν
πολιτείαν, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ παρατηρήσωμεν ὅ-
τι ἐλέγχουσι τὸν ζῆλον ὑπὲρ τοῦ Νηπιακοῦ κήπου
αἱ περιστάσεις ὑπερβολικόν πως, ἀπέναντι τῆς ὑ-
πὲρ τῶν ἄλλων ἐκπαιδευτηρίων προνοίας, ὑπ' ὅψει
λαμβανομένων τῶν ἰδιαιτέρως στρογγύλων καὶ ὀγ-
κωδῶν δαπανῶν, αἵτινες ἀνεγράφησαν ὑπὲρ αὐτοῦ,
ἀποφροφῆσαντος ποσὸν ἴσον διὰ τὴν μισθοδοσίαν δι-
μελοῦς προσωπικοῦ πρὸς ὅ,τι διετέθη διὰ τὸ τε-
τραμελὲς τῆς Δημοτικῆς Σχολῆς, μὴ περιλαμβανο-
μένης τῆς ὑπὲρ τῶν διδακτικῶν ὀργάνων τῆς φρε-
βελείου μεθόδου πιστώσεως, μηδενὸς τηρηθέντος
μέτρου πρὸς μισθολόγιον ὁμοίων κήπων ἐν Ἑλ-
λάδι λειτουργούντων. Βεβαίως τὸ ἐκπαιδευτικὸν
σύστημα θά κανονισθῇ ἀρμόδιως ὁμοίωμορον καὶ
διὰ τὰς τρεῖς πόλεις, ἀλλὰ δικαιούμεθα διὰ τὸ μέλ-
λον νὰ συστήσωμεν τοῖς ἀρμοδίοις ὅπως, ἀκολου-
θοῦντες τὰ ὑποδείγματα τῶν ἐν Ἑλλάδι Σχολείων
καὶ εἰσάγοντες τὰ νεώτερα ἐκπαιδευτικὰ συστή-
ματα τῶν διαφόρων Σχολῶν, μὴ παρορῶσι καὶ
τὸ μέτρον τῆς ἐκεῖ μισθοδοσίας ἐν ἀναλογία δὲ
πρὸς τοὺς πόρους τῆς πτωχῆς μας χώρας, ὅ-
περ φρονοῦμεν μάλιστα δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ
εἰς τὸ μισθολόγιον τῆς παιδείας, ἀλλ' ἐξ' ἴσου νὰ ἐ-
φαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κλάδων τῶν δημο-
σίων λειτουργῶν ἐν τῷ μέλλοντι. Ἡ διάθεσις τοῦ
χρήματος τῆς πολιτείας ἐνδιαφέρει πρωτίστως καὶ
οὐσιαστικῶς τὸν πολίτην ἐκ τῆς περιουσίας καὶ τῶν ἰ-
δρώτων τοῦ ὁποίου εἰσπράττεται.

ΡΕΘΥΜΝΙΑ ΚΟΡΗ ΒΡΑΒΕΥΟΜΕΝΗ

Μὲ ἀληθῶς πατριωτικὴν ὑπερηφανίαν καὶ γα-
ρὰν ἠκούομεν πέρυσι τὸ ὄνομα νεάνιδος συμπολί-
τιδος, ἣτις, εἰς κύκλον σπουδαστριῶν τῆς ἐν Ἀθη-
ναῖς Ἀρσακείου Σχολῆς, ἐπαρουσιάζετο ὡς ὁ τε-
τειότατος ὑπογραμμὸς τῆς ὑπερτάτης φιλομαθείας
καὶ προόδου, ἐδικαιοῦμεν δ' αὐτὰς ὅτε ὀλίγας ἡμέ-
ρας ὕστερον παριστάμεθα εἰς τὰς δημοσίας ἐξετά-
σεις τῆς ἐπαινουμένης μαθητρίας, ἐν τῇ τάξει δια-
κρινομένης καὶ μόνης ἀριστευούσης. Καὶ τὰς μο-
νομερεῖ, ταῦτας καὶ κατ' ἄτομον κρίσεις ἐκύρωσε
τὸ ἔτος τοῦτο ἐπισημῶς ἡ ἐτυμηγορία τοῦ Διοικη-
τικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἀρσακείου, δι' ἣς ἀπενε-
μήθη αὐτῇ τὸ Μποτάσειον Βραβεῖον, ἀριστευ-
σάση μεταξὺ πλείονων διαγωνισθεισῶν ἐπὶ τοῦ δο-
θέντος θέματος. Ἦτο ἡ Δίς Στυλιανὴ Ἀν-
τωνίου Πετυχάκη, ἣν, τῇ 20ῃ Ἰουνίου,
ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας καὶ τὰ χειροκροτήματα ἐκλε-
κτοῦ κόσμου ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἀρσακείου Παρ-
θεναγωγείου, περιέβαλλεν ὁ στέφανος τῆς ἀρετῆς
καὶ τῆς ἐπιμελείας. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ
Συμβουλίου, Κος. Καραπάνος, ἐχαιρέτισε καὶ ἠύ-
ξατο τῇ εὐέλπιδι κόρῃ δι' ἐκφράσεων θερμωτάτων,
τιμησάση διὰ τῆς διακριθείσης πνευματικῆς αὐτῆς
ἐπιδόσεως τὴν ἰδίαν Πατρίδα. Ἡ Δίς Πετυχάκη
εἶναι ἡ πρώτη καὶ μόνη, καθ' ἃ γινώσκομεν, ἣτις
ἐκ Κρήτης λαμβάνει τὸ Μποτάσειον γέρας. Ἐὐχέ-
της !. Τῇ συγγαίρομεν ἐπ' ὀνόματι τῆς πόλεως
μας ἐγκαρδίως καὶ τῇ εὐχόμεθα ἐστεμμένην πάν-
τοτε ἐπιτυχίαν εἰς τὴν φιλότιμον καὶ ἐπιμελεῖ ἐξα-
κολούθησιν τῆς πνευματικῆς αὐτῆς μορφώσεως ἐ-
πι τιμῇ τῆς κοινωνίας εἰς ἣν ἀνήκει.